

en aquella famosa actuació a París (penso que tingué lloc l'any 1929), fita d'indiscutible relleu en el seu historial.

Les sardanes del mestre Bou s'inclouen sovint als programes de les ballades i dels aplecs. De gravacions en disc n'existeixen moltíssimes, degudes a les cobles més prestigioses: "La Principal" de La Bisbal, "Girona", "Els Montgrins", "La Principal" de Girona, "La Selvatana", "Amoga", "Caravana", "Costa Brava", "Barcelona", "Maravella", etc.

Parlant de les gravacions en disc ara em ve a la memòria la que dugué a terme —modèlica en tots sentits— la cobla "Costa Brava" de Palafrugell dirigida pel músic figuerenc Florenci Mauné. Dubto que —"La Principal" de La Bisbal apart— pugui arribar a ésser superat el nivell de perfecció executiva aconseguït pel mestre Mauné i els seus col·laboradors, interpretant quatre sardanes del mestre Bou que no s'inclouen pas dins del cercle de màxim ressò. Si no vaig errat de comptes aquelles quatre sardanes eren: "Extasi", "Emporium", "Mimosa" i "L'espigolera".

— — —

La llum s'ha anat fonent de mica en mica. El ramat s'escola sota els arcs de l'aqüeducte bastit en temps de Jaume II el Just. Sento el xiulet del mussol, els gralls del corb, el dring somort de les esquelles. La pau davalla pels cims deserts, fantasmals, ferèstecs. Els ulls verds —de mirada esquerpa, plena d'enyorança— escorcollen dins la tenebra naixent. La figura del mestre Bou —ara ja intemporal i mítica en la seva grandesa— es referma més i més.

E. MOLERO i PUJOS

Morella, primavera 1970